

1633 21. Dec. 1898: I. Beh. af Lovf. om Transport og Slagtning af Dyr.

1634

der anvendes til Befordring af Husdyr, skulle være saa rummelige, at de yde Dyrene fornøden Plads og navnlig tillade disse at staa frit, kommer jeg uvilkaarlig til at tænke paa, at naar vi se polske Gæs komme hertil i Jernbanevogne, staa de og gispe efter Luft. De staa og gabe, kunne næppe holde sig paa Benene, og slippe de ud, ere de i en ynkelig Forfatning, mange af dem halte. Jeg mener, at naar Jernbanebestyrelsen paatager sig Transporten af saadanne Dyr, er den ogsaa ansvarlig for den Kondition, hvori de komme frem til Bestemmelsesstedet. Bestemmelserne i Lovforslaget om, hvorledes Transporten skal foregaa, tror jeg ere temmelig strenge. Naar man f. Eks. ikke maa binde Benene sammen paa en Spædekalk eller et Lam, hvad de efter min Mening ikke lide stort ved, vil det yolde os meget Bryderi og nøde os til at sætte et stort Apparat i Gang, blot vi skulle have et saadant Dyr til Slagtning. Jeg kan nævne andre Eksempler, bl. a. Bestemmelserne om Aflæsning af Kreaturer, naar de komme til Bestemmelsesstedet. Den Tid er heldigvis forbi, da man saa Slagterne køre med Kalve og Lam i Vognen saaledes, at Hovederne hang ud over Vognfjælen, og mange Gange slæbte paa Hjulene. Nu have de Tremmevogne og Svinevogne næsten overalt. Det er sjældent, at de transportere Lam og Spædekalk paa anden Maade, men naar de komme til Bestemmelsesstedet, tages der ved Aflæsningen paa Dyrene paa en Maade, som er alt andet end blid. De Folk, som staa der, tage mange Gange haardt paa Dyrene, og der kunde nok trænges til, at der blev gjort noget i den Henseende. I § 6, som angaar Søtransporten, staar der, at i Rummene skal der være fornøden Strøelse, og at der saa vidt muligt maa sørges for, at Dyrene ikke ved at glide under Skibets Bevægelser kunne lide Skade. Vi have hørt, hvorledes det gaar til paa Overfarten til England, baade her fra Kjøbenhavn og fra Esbjerg. De maa ofte slagte Kreaturer om Bord, fordi disse ved Skibets Rullen og Duvning ere blevne stødte saa længe, at de ikke kunne lye. Disse Dyr have sikkert lidt meget, inden man ansaa sig nødsaget til at slagte dem. Disse Bestemmelser kunne være ret

gode, om end jeg tror, at Bestemmelserne for Transporten i det hele ere vel haarde.

Hvad derimod Slagtning angaar, er det vistnok nødvendigt, at der bliver gjort noget. Lovforslaget bestemmer, at Dyrene skulle bedøves. Jeg er mest tilbøjelig til at hævde, at al Slagtning af større Kreaturer skal ske af professionelle Slagtere eller af Folk, der kunne præstere Bevis for, at de ere kendte med den Slags Ting. Jeg har set afskrækkende Eksempler. Naar man f. Eks. stikker en Gris i Nakken, hvad der vistnok paa mange Steder er almindeligt, kan det vare uhyre længe, inden den slipper af med Livet. I Modsætning dertil se vi paa Slagterierne, med hvilken Præcision Folk, der ere vant dertil, slagte Dyrene, saa at Livet hurtig udslukkes, og der kun tilføjes Dyrene den mindst mulige Lidelse. Det skal være professionelle Slagtere, der skulle have med dette at gøre. Jeg kan heller ikke være med til, at Svineslagterierne skulle være fritagne for at bedøve Dyrene, naar de ellers skulle bedøves, og heller ikke til, at Slagtning efter jødisk Ritus skal være undtagen fra den ellers gældende Bestemmelse. Den største Grufuldhed udøves dog over for Fjerkræet. Det foreslaas i Lovforslaget, at „det ved Slagtning af Fjerkræ er forbudt at afplukke Fjerene, førend Døden er indtraadt“. Det manglede bare, at man skulde pille Fjerene af dem, medens de endnu ere i Live! Ude paa Landet tage vi en Økse og hugge med et rask Hug Hovedet af, og derved lider Dyret mindst, idet Bevidstheden straks udslukkes. Anderledes forholder det sig med Hensyn til det Fjerkræ, der slagtes til Salg, idet Kjøberne forlange, at Hovedet skal hænge ved Hønsene, blive da stukne i Ganen og hænges op ved Benene og maa ligefrem sprælle sig ihjel, idet Blodet kun kommer Draabe for Draabe, det løber ikke saadan, som naar man slagter en Gris. Det var derfor ikke urimeligt, om man i Loven indsatte en Bestemmelse om, at Hovedet skulde skæres fra Kroppen. Ville Køberne saa endelig have Hovedet, kan det jo fæstes paa, og de kunne saa faa denne Fjerkræve at lægge paa Stegefadet, selv om Hovedet ikke staar i Forbindelse med Kroppen. Noget lignende gælder Gæs, hvor Blodet